

med en Bestemmelse om Straf for Forsømmelse eller Skjødesløshed i Embedsførelse (§ 140, jfr. §§ 125 og 127).

Straffen for enhver betydeligere forsettlig Krænkelſe af Embedspligt er ved de enkelte Arter af Embedsforbrydelse, der ere gjorte til Gjenstand for særlig Behandling (§§ 112—137), sat til Embedsfortabelse; i de groveste Tilfælde, (§ 113 Bestikkelse, forbunden med Krænkelſe af Embedspligt, § 118 forsettlig Uretfærdighed fra Dommerens Side, § 125 Foranledigelse eller Fortsettelse af en criminel Undersøgelse imod Nogen, hvis Usthyldighed er Embedsmanden vitterlig, § 128 Forfalskning af Embedsprotocoller, § 131 2det Stykke, jfr. § 132, Raskemangel i Forbindelse med falsk Bogførsel eller deslige) ledsages Embedsfortabelsen af Strafarbejde eller Fængselsstraf, medens disse Straffe i andre Tilfælde under skærpende Omstændigheder kunne sættes i Forbindelse med Embedstab (§ 115, § 131 1ste Stykke, og § 135). Ringere Forbrydelser og Forseelser rammes med Straf af Bøder eller Fængsel. Denne sidste sættes derhos, hvor den anvendes som selvstændig Straf for Embedsbrøde, til simpelt Fængsel, idet Lovudkastet vistnok med Røje synes at være gaaet ud fra den Anskuelse, at en Embedsmand, der har paa draget sig Straf af Vand og Brød, vil være uskikket til fremtidig at beklæde sit Embede (jfr. dog § 112, der gjør en Undtagelse herfra, hvorom nedenfor). Saameget snarere maa det da være Lovudkastets Tanke, at Straf af offentligt Arbejde, som maatte blive idømt en Embedsmand for Forbrydelse udenfor Embedsstilling, maa føre Tab af Embede med sig, og dermed ogsaa af de Retsgoder, som knytte sig til samme.

For de ikke særlig omhandlede Embedsforbrydelser bestemmes Straffen, naar Embedsmanden har misbrugt sin Stilling til egen Fordeel eller til at foretage sig Noget, hvorved Private eller det Offentliges Ret krænkes, til Bøder, simpelt Fængsel eller (under skærpende Omstændigheder) Embedsfortabelse (§ 138, jvf. § 139), og denne sidste Straf kan ligeledes idømmes, naar Embedsmanden oftere gjør

sig skyldig i Skjødesløshed eller Forsømmelse, eller naar denne efter sin egen Bestaanden maa ansees som grov, medens den almindelige Straf for Uagtsomhed indskrænkes til Bøder (§ 140).

Den første Art af Embedsforbrydelse, som særligt behandles i Lovudkastet, er Bestikkelse (§§ 112—117). Der opstilles intet almindeligt Begreb om denne Brøde, men skjelnes imellem forskjellige Tilfælde efter Diemebet og de forskjellige Personer.

1. Fordrer, modtager eller lader en Embedsmand sig tilſige Gaver eller andre Fordele, til hvilke han er uberettiget, for sine Embedshandlinger, men dog ikke derved lader sig bestemme til nogen pligtſtridig Handling, bestemmes Straffen til Fængsel (af alle de sædvanlige 3 Arter), eller Embedsfortabelse, eller under formildende Omstændigheder Bøder (§ 112).

2. Der indtræder derimod ubetinget Embedsfortabelse, ja denne ledsages af Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller af Forbedringshuusarbejde, naar Embedsmanden ved Bestikkelser lader sig forlede til embedsſtridig Gjerning (§ 113, egentlig Bestikkelse).

3. Er det endelig en Dommer, der lader sig bestikke, straffes han ubetinget med Embedsfortabelse, hvad enten han har ladet sig bevæge til urigtig Dommerfærd eller ikke — over Dommerkaldet lydes saaledes særhellighed — og har Bestikkelsen været forbunden med skærpende Omstændigheder, slutter Straf af Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshuusarbejde sig til Embedsstraffen (§ 115). — Har Dommeren nu tilmed ved Bestikkelsen ladet sig forlede til bevidst Uretfærdighed, f. Ex. til at affige en vitterlig urigtig Dom, medføre Lovudkastets strenge Regler for Brøde i Dommerkaldet, at Straf arbejdet kan stige til 10 Aar (§ 118).

Ved Siden af Dommeren stiller Udkaftet Rævnningen, men bestemmer, da der ikke kan være Tale om at fradømme ham Embede,